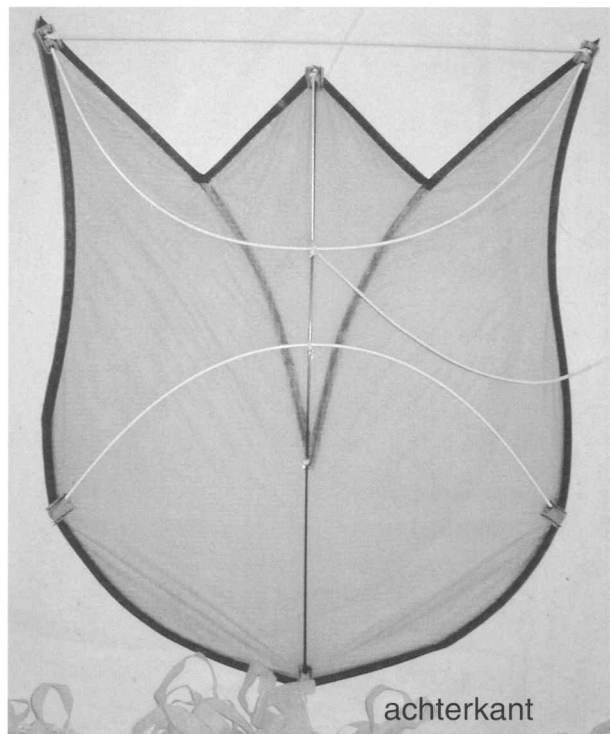

voorkant

achterkant

komt er geen kracht te staan op het gaatje door het dek.

Tussen de buitenste toppunten van de tulp komt een spanlijntje van ± 35 cm waarmee een v-stelling wordt gemaakt. Met een puntige soldeerbout prikken we naast de fiberstaf waar het spanlijntje doorheen gaat 2 gaatjes. Tijdens het oplaten er op toezien dat dit spanlijntje aan de rugzijde van vlieger zit (het spanlijntje wil ook wel eens naar voren knikken).

De koppellijn.

De tulpen staan 4 meter uit elkaar. Markeer een hoofdlijn om de 4 meter. We beginnen met een lijndikte $\varnothing 1$ mm, bij tulp nummer 5 op $\varnothing 2$ mm en na tulp 20 op $\varnothing 3$ mm. Steek op zo'n markeerpunt een naald met een 1 mm lijn door de hoofdlijn en bevestig het toomlusje of -knoopje van de toomlijn van de aan de beurt zijnde vlieger. Met een soldeerbout de draadeindjes afsmelten (zie tekening 3).

De staart.

De staart moet de steel van de tulp uitbeelden. Helaas komen daar de bladen van een tulp niet uit naar voren. Misschien dat iemand daar te zijner tijd eens een oplossing voor kan aandragen. In ieder geval wordt de vlieger wel als tulp herkend. De staart per vlieger bestaat uit groen spinakernylon waarvoor we per vlieger een strook spinnaker nodig hebben van 2,5 m x 30 cm. Neem 2,5 m gevouwen zoomband en stik die op een 2,5 m-rand van de strook. Hierna in de 30 cm breedte stroken van 1 cm snijden (zie tekening 4).

Het gebruik van een piloot.

Als pilootvlieger wordt een sleevlieger gebruikt, dat houdt de kop van de trein rustig en vergemakkelijkt vaak het oplaten van de eerste tulpen. Aangezien de trein zeker nog bij windkracht 5 Beaufort moet kunnen vliegen, moet hieraan zorgvuldigheid worden besteed. De staanders van deze slee bestaan uit 60 cm koolstofstaf (geen hout of glasfiber!!). Bij enige vervorming onder de optredende druk bij 4 of 5 Beaufort wordt de slee onhandelbaar. Ik gebruik als dek plastic

